

postanowienie ustawy i nie zastąpi jej samo porozumienie pomiędzy Ministerstwami;

e) podwyższony dodatek przejściowy wypłacony zostanie jak to ogłoszono w Nrze 8 „Emeryta” przy asygnowanych z końcem maja br. emeryturach wypłacanych z początkiem czerwca. — Dodatek na dzieci będące na utrzymaniu „Emeryta” wypłacony zostanie po nadesłaniu przez zainteresowanych dowodów stwierdzających, iż dzieci są faktycznie na utrzymaniu emeryta i uczęszczają do szkoły;

d) przerwy w doręczaniu uposażeń emerytalnych następują przeważnie na skutek zaniedbań samych emerytów. Jak wynika z uwagi na odcinku przekazu P. K. O. listowy nie ma prawa wypłacania emerytury innej osobie jak tylko adresatowi, o ile adresata nie zostanie pod podanym adresem ma obowiązek zwrócić sumę do P. Z. E.

Pocztą przetrzymuje takie sumy najczęściej przez dłuższy czas tak, że P. Z. E. nie wie o tym, iż kwota przekazana emerytowi nie została doręczona. — Ponowna wysyłka emerytury następuje dopiero po zwróceniu jej przez pocztę i po zgłoszeniu przez emeryta jego powrotu do danej miejscowo-

ści wzgl. po podaniu nowego adresu; o ile emeryt zaniedba takiego doniesienia, nie może mieć pretensji do P. Z. E.

e) przeszeregowywanie emerytów do odpowiednich stopni wstrzymane zostało przez konieczność obliczania i wysyłki podwyższonych emerytur, przeszeregowanie będzie miało ten skutek, że po zakończeniu przeszeregowania i asygnowaniu nowego uposażenia emerytalnego, odpowiadającego uposażeniu funkcjonariusza czynnego w danym stopniu służbowym dodatek przejściowy odpadnie, gdyż zaopatrzenie emerytalne będzie wówczas wyższe od pobieranego obecnie wraz z dodatkiem przejściowym.

f) przygotowywana nowa ustawa emerytalna musi być przerobiona na skutek sprzeciwu kilku Ministerstw, na jej rychłe uchwalenie liczyć nie można.

Po interwencji w Ministerstwie Administracji Publicznej i w Ministerstwie Zdrowia oraz po rozdzieleniu referatów sprawozdania Stałej Delegacji na Walny Zjazd Delegatów, Stała Delegacja zakończyła swoje obrady.

Stała Delegacja zbierze się ponownie w Warszawie, w dniu 14 czerwca br. tj. w dniu poprzedzającym Walny Zjazd o godz. 8 rano w P. Z. E.

Zygmunt Gizella

Obecna sytuacja emerytów państwowych

Dnia 18 maja 1947 upłynęła dwuletnia rocznica pierwszego po kataklizmie II. wojny światowej porozumienia się pozostałych przy życiu emerytów państwowych, wdów i sierót. Ogłoszona w prasie miejscowej notatka brzmiała: „**Emeryci państwowi i wdowy po emerytach i funkcjonariuszach państwowych zejdą się dnia 18. maja br. o godz. 17, w Parku Wilsona na pl. koncertowym**”.

O oznaczonej godzinie zebrała się spora gromadka osób. Zacinający deszcz z wichrem zmusił zebranych do skupienia się w „**muszli muzycznej**”, uszkodzonej mocno działaniami wojennymi. Innego miejsca zbiórki nie mieliśmy wówczas.

Uczestnicy tej pierwszej w r. 1945 zbiórki po wojennej pamiętają napewno, jak ludzkie cienie ślaniające się z wycieńczenia, ledwo utrzymujące się na nogach, z niedowierzaniem spoglądały na organizatorów zebrania, szeptem przypominały sobie wojenne przeżycia, żaliły się na opuszczenie ich w roku 1939 i pozostawienie bez grosza mimo, iż czynni funkcjonariusze otrzymali uposażenie za trzy miesiące z góry w postaci dodatku ewakuacyjnego. — Emeryci w Poznaniu nie otrzymali nawet uposażeń za wrzesień 1939, gdyż w dniu płatności emerytur tj. 2 września nie było w Poznaniu władz wypłacających; ci którzy poszli pod III Urząd pocztowy przekonali się, że nic nie dostaną, znaleźli śmierć na ulicach od bomb niemieckich.

Od dwóch miesięcy urzędowały władze polskie w oswobodzonych od okupanta, ocalałych częściach miasta. O zaopatrzeniu emerytów nikt nie myślał. Trudno było dziwić się temu, zwłaszcza, że czynni funkcjonariusze państwowi i samorządowi montujący aparat administracyjny pracowali na

razie na kredyt. Trzeba było wszystko budować od nowa.

Kursowały pogłoski, że emeryci zostaną oddani Miejskiej Opiece Społecznej, że Państwo nimi zajmować się nie będzie.

W toku dyskusji ośmielali się ludzie pomału, zaczęli uważać się na swój nędzny los.

W rezultacie wyłoniono Zarząd Związku, który zająć się miał zorganizowaniem rozproszonych emerytów tak na terenie własnym jakoteż innych miast w Polsce, opracowaniem memoratów do władz naczelnich, wysłaniem delegacji do Warszawy i zainteresowania społeczeństwa tym zagadnieniem.

W ciągu czterech tygodni nawiązany został kontakt z 45 emerytami w rozmaitych miastach Polski i ci przystąpili do organizowania placówek miejscowych. Delegacja z Poznania odbyła konferencję w Ministerstwie Skarbu z Dyrektorem Departamentu Ogólnego i Naczelnikiem Wydziału Emerytur i Rent, następnie z Prezesem Izby Skarbowej w Poznaniu i uzyskała zapewnienie, że w najbliższym czasie zakończona zostanie rejestracja uprawnionych do pobierania zaopatrzeń emerytalnych, po czym nastąpi wypłata emerytur z działalnością wstecz od czasu uwalniania poszczególnych terenów spod okupacji niemieckiej.

Ponieważ przyrzeczenie szło w kierunku uruchomienia wypłat w wysokości emerytur przedwojennych, która nie odpowiadała wartości pieniądza obiegowego, musiano rozwinąć silną kampanię prasową w celu przygotowania starań o przyznanie dodatku przejściowego do emerytur aż do czasu ustawowego unormowania tego zagadnienia.

Już przed zebraniem majowym rozpoczęliśmy akcję przygotowawczą w prasie, a mianowicie w